ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

185ον

Ὁ Μπαναγή δέης ὡχρὸς ἐκ τοῦ τρόμου, ἤρχισε νὰ δηματίζῃ μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἀλλὰ σιγᾶ-σιγὰ καθησύχασε.

Ἀφοῦ ἐγνώριζε τὸ σχέδιον τοῦ Θόμιου θὰ ἐλάμβανε τὰ μέτρα του, θὰ τὸν συνελάμβανε, θὰ τὸν ἔριπτεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐκεῖθεν θὰ φὺν ὁδήγει εἰς τὴν ἀγχόνην.

Καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὰς σκέψεις του αὐτὰς ὁ ἀξιωματικός, καὶ ἀφοῦ ἐνόησε τὸν ἐαυτόν του ἀσφαλισμένον ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ἤρχισε νὰ σκέπτεται τώρα πῶς μαζῦ μὲ τὸν ἀχριαντάρτην θὰ ἐξόντωνε καὶ τὴν συμμορίαν του.

—Καὶ σὲ συμμορτεῖ του, ἠρώτησε τὸν Ἀλβάνον, ποῦ εἶναι;

Ἐκεῖνος ἔδωκεν εἰς τὰς ἀξιωματικὸν τὰς πληροφορίας ποῦ τοῦ ἐζήτει, κατεστήσας γνωστὸν εἰς αὐτὸν τὸ λημέρι των.

—Καὶ θὰ μείνῃ ἐδῶ τὴν νύχτα ἐκεῖ; τὸν ἠρώτησεν ὁ δέης.

—Καὶ βέβαια.

—Πῶς τὸ ξέρεις;

—Μὲ ἀφοῦ ὁ ἀρχηγός τους θὰ λείπῃ; Θὰ τὸν περιμένουν γιατί δὲν θὰ ξέρουν τί γίνεται.

—Ἔχεις δίκηο... Λοιπὸν ἄκουσε τί θὰ γίνῃ.

—Διατάξατε ἐξοχώτατε.

—Τὴν νύκτα ἐμεῖς θὰ περικυκλώσουμε τὸ μέρος ἐκεῖνο; Σεῖς εἰ ἐπτὰ θὰ εἰσθε ἑτοιμοι καὶ μαζῦ μὲ μᾶς θὰ χτυπήσετε τοὺς ἀντάρτας.

—Μάλιστα...

—Φύγε λοιπὸν ἐσὺ τώρα καὶ γύρισε στὴ θέσι σου... Καὶ ἔχετε τὸ νοῦ σας. Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν μιὰ μερὶ κὰ σεῖς ἀπὸ τὴν ἄλλη, δὲν θὰ ἀφήσουμε οὔτε ἕναν.

Ἕνα γενναῖον φλοιδώρημα ὁ-πῆρξεν ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν κόπων τοῦ Ἀλβανοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐκτελέσας τὴν ἀποστολήν του, ἀπῆλθε.

Ἀθρόῦδες, ὅπως ἔφυγε, ἔφθασε πλησίον τῶν κοιμωμένων συνοδφων του καὶ ἠκούμβη καὶ αὐτός.

Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ πρωΐ, ὁ-ταν ὁ Θύμιος ἠγέρθη καὶ περιέτρεξε τὸ λημέρι του εἶδεν ὅλους ἐκεῖ καὶ δὲν ἠνιώσησεν τὴν προδοσίαν ποῦ τοῦ εἶχε γίνει καὶ δὲν ἐμάνευσεν ὅτι ἐκεῖ ποῦ θὰ μετέβαινεν ἐνῆβρευεν ὁ θάνατος.

* *

Τὴν ἑπομένην ὁ Μπαναγή δέης, ἠγέρθη λίαν πρωΐ, ἐνεδύθη καὶ ἐξῆλθε. Δὲν ἐρρέστο τώρα τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀνταρτῶν.

Ἀπ' ἐναντίας ἀνέμενε ἐνανγνίως τὴν ἄριξιν τῆς νυκτός, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ συνελαμβάνετο ὁ Θόμιος καὶ θὰ ἐξοντώνοντο οἱ σύντροφοί του.

Μετᾶδη εἰς τὴν στρατιῶνά του καὶ ἐκάλεσε πλησίον του δεκαπέντε ἐκ τῶν νευροδεστέρων καὶ γενναιοτέρων στρατιωτῶν του, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε σκοπὸν νὰ ἀναθέσῃ τὴν σύλλημν τοῦ ἀρχιναντάρτου.

—Ἰρὶν σᾶς εἰπῶ τίποτα, ἤρχισε λέγων ὁ δέης, πρέπει νὰ ἔρετε, ὅτι γιὰ ὅσα θὰ μάθετε δὲν θὰ ἠγάλετε μιλιὰ ἀπὸ τὸ στόμα σας... Οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς συναδέλφους σας...

Ἡ σύστασις αὐτὴ τοῦ δέη ἦτο ἐντελῶς περιττή, ἐπεὶ οἱ ἐπλοφόροι ἦσαν ἀρκετὰ ἐχέμυθοι καὶ πολλὰκὶς ἐδείξαν διὰ τὸν ὑπηρεσίαν των ὅτι τοῦ ἦσαν πιστοί.

—Μάλισα! ἀπήντησαν ἐν τοσούτῳ ἐκεῖνοι.

—Μῆπως εἶνε κανένας ἀπὸ σᾶς, ἠρώτησε τότε ὁ δέης, ποῦ δὲν γνωρίζει τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ὑπηρετοῦν ἐδῶ;

Κανένας δὲν ἀπήντησε, διότι δὲν ὑπῆρχε κανείς, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἐγνώριζε τοὺς ἐκεῖ ὑπηρετοῦντας προϊσταμένους του.

Ὡραία, ἐπαινέλαβεν ὁ Μπαναγή. Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα θὰ τοποθετηθῆτε βλοι σας εἰς διάφορα μέρη εἰς τὴν μεγάλην θύραν καὶ θὰ περιμένετε.

—Ποῖον; ἐτόλμησε νὰ ἐρωτήσῃ ἕνας στρατιώτης.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΔΙΠΛΗΡΙΑΣΤΗΣ

—Ὅταν τὸ 1545 μία πολυμελὴς ἀποστολὴ κληρικῶν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ρώμη στὴν Γαλλία, ὁ καρδινάλιος ντὲ Μελάδι, ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας εὐχάριστος καὶ ἀστεῖος τύπος ἐπένησε εἰς ἄβρος τὸν Ραιμπελαί μία ὡραία φάρσα.

Ἡ συνοδεία τῶν κληρικῶν βρισκόταν στὴ Νίκαια καὶ διενυκτέρευε σ' ἕνα πανδοχεῖο. Τὸ ὀρέδυο ἠμέλις ἔπεσαν ὕδια καὶ κοιμήθηκαν ὁ καρδινάλιος ἔβαλε τοὺς ἄλλους κι' ἔκλεψαν ἕδια τὰ λεφτὰ τοῦ Ραιμπελαί. Καὶ τὰ μεσάνυχτα ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ πανδοχεῖο, ἀφήνοντας τὸν Ραιμπελαὶ ἀπέναντι.

Τὸ πρωΐ ὁ πάτερ Φρανσουά—ἔτσι λεγόταν χαϊδευτικὰ ὁ Ραιμπελαί—ἔταν ἀνταλήφθη τὸ πάθημά του, στενοχωρέθηκε στὴν ἀρχή. Ἔξαφνα ἔμοιαζε τὸ πρόσωπο τοῦ φωτίστηκε: Εἶχε βρῆ τὸν τρόπο νὰ μεταδῆ στὸ Παρίσι τὸ συνταιμότερο καὶ ἀνεξέδιοι: Πῆρε σπάγγι, τὴν ἀνακάτεψε μὲ γύψο, ἄμμο, καρβονόσκονη καὶ φοῦμο καὶ μὲ τὸ περίεργο αὐτὸ μίγμα ἔκανε τρία πακετάκια κολλώντας στὸ καθένα ἀπὸ μιὰ ἐτικέτα. Τὰ πακετάκια αὐτὰ μὲ τὸ μυστηριῶδες μίγμα τ' ἄρησε ἐπτήβες πάνω στὸ τραπέζι καὶ κατόπιν βγῆκε στὸν κῆπο.

Ὅταν ἡ καθαρίστρια εἰσηλθε νὰ καθαρίσῃ τὸ δωμάτιο, βρῆκε τὰ πακετάκια καὶ τρομοκρατημένη τὰ ἔδωκε στὸν ἀφεντικό της ἐπειδὴ στὶς τρεῖς ἐτικέτες ποὺ ἔφερεν εἶχε διαβάσει τὰ ἑξῆς:

Σκόνη γιὰ νὰ δηλητηριασθῆ ὁ Βασιλεύς.

Σκόνη γιὰ νὰ δηλητηριασθῆ ἡ Βασίλισσα.

Σκόνη γιὰ νὰ δηλητηριασθῆ ὁ Διάδοχος.

Ὁ πανδοχεύς, τρομοκρατημένος κ' ἐκεῖνος, ἔτρεξε καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία. Ἡ Νίκαια τότε ὑπαγόταν στὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας κι' ἀμέσως ἀποφασίστηκε ν' ἀποστεῖλουν τὸν ἀπαίσιο δηλητηριαστὴ στὸ Παρίσι.

Τὸ σχέδιο τοῦ φαρσὲρ Ραμπελαὶ ἐπετύγχανε: Τὸν ἀνέβασαν σ' ἕνα γερὸ ἅλογο, καὶ τὴν ἴδια κιόλας ἡμέρα μὲ ἰαχυρὴ συνοδεία ἀναχωροῦσε γιὰ τὸ Παρίσι.

Καὶ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ, ὁ πάτερ Φρανσουὰ δὲ ἔχασε καθόλου τὴν ψυχορμία του. Ἀπεναντίας, νευιθοντας ὅτι δὲν ἦταν ἔνοχος καὶ ὅτι ἤταν ὁ τελευταῖος ποὺ θὰ ἐλοῦσε, ἄρχιζε νὰ διηγῆται στοὺς συνοδοὺς τοῦ διάφορες ἱστορίες ὥστε τοὺς γοητεύσε ὅλους καὶ δὲν ἤξερα πῶς νὰ τὸν περπατηθοῦν. Ὅταν δὲ τοὺς ἀνακοίνωσε ὅτι ἔχει ὅπ' ὄψ. τοῦ νὰ σκαρώσῃ μιὰ νέα φάρσα ποὺ θὰ κάμῃ κρότο σὲ ὅλο τὸ Παρίσι, ἐκεῖνοι ξεκαρδίστηκαν στὰ γέλοια. Ποὺ νὰ φανταστοῦν ὅτι τὰ θύματα αὐτῆς τῆς φάρσας τοῦ ἄθλιου Ραιμπελαὶ θὰ ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ἴδιοι!

Στὸ μεταξὺ ἐκεῖνο ὁ καρδινάλιος ντὲ Μπελάδι μόλις ἀφίχθη στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, εὐθὺς ἀμέσως κατευθύνθηκε σ' ἀνάκκορα γιὰ νὰ ἐκθέσῃ στὸν βασιλέα τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς του στὴν Ρώμη. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ συζητοῦσε ἐγκαρδιόταια μὲ τὸν βασιλέα, ἀπὸ τὴν αὐλὴ τοῦ Δούφρου ἀκούστηκε μιὰ ἀσυνήθιστη ὀχλαγωγή.

—Νὰ ὁ πάτερ Φρανσουὰ, ὁ δηλητηριαστὴ! ἠφώνεζε ὁ συγκεκριμένος κόσμος.

Ὁ καρδινάλιος ἔβγαλε τότε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸ κεφάλι του καὶ ἐπλήκτικος παρατήρησε τὸν Ραιμπελαὶ νὰ μεταφέρεται σφιχτοδεμένος καὶ μὲ ἰαχυρὴ συνοδεία στὰ γραφεῖα τοῦ Αὐλάρχου.

—Κάποια φάρσα, ἔκαμε πάλι, Μεγαλειότατε ὁ Ραιμπελαί, εἶπε γελῶντας ὁ καρδινάλιος ντὲ Μπελάδι. Ἂς ἑτοιμαστοῦμε νὰ γελάσωμε!

Πράγματι, ὅταν σὲ λίγο οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Νίκαιας ὡδήγησαν τὸν Ραιμπελαὶ μπρὸς στὸν βασιλέα κατόπιν τῆς ἐπιθυμίας του τελευταίου ὅπως γνωρίση τὸν τρομερὸ δηλητηριαστή, ὁ πάτερ Φρανσουὰ μ' ἕνα ἀμίμητο ὕφος ἐξέθεσε στὸν Βασιλέα τὰ καθέκαστα τῆς ἀποπείρας του.

—Μὲ κατηγοροῦν, Μεγαλειότατε, ὅτι εἶχα σποπὸ νὰ σᾶς ρίξω στάχτη στὰ μάτια! τοῦ εἶπε στὸ τέλος.

Ὁ βασιλεὺς τότε κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι παρισταμένοι ἔσκασαν στὰ γέλοια, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Νίκαιας τὰ εἶχαν χαμένα.

—Γι' αὐτὴ τὴ φάρσα σᾶς ἔλεγα στὸ δρόμο, ψάρια κατ' τοὺς εἶπε ὁ Ραιμπελαί. Πῶς σᾶς φαίνεται;

Ὑγιεινὴ

Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ

Ἴσως διὰ πρώτην φορὰν νὰ ἀναγνώσετε τὴς στήλης ταύτης θὰ διαβάσουν τὴν λέξιν «ἀλλεργία» ἐν σχέσει μὲ τὰς τροφάς. Ἡ ὀνομασία εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον καὶ ἔχει εὐρέως σπουδασθῆ, ἀλλὰ δὲν παρουσιάζεται ἀνέγκη νὰ τὴν γνωρίζῃ καὶ ὁ λαός ἐν γένει. "Ὅσαν οἱ ἰατροὶ λέγωμεν «ἀλλεργία» γνωρίζομεν ὅτι ἡ λέξις παράγεται ἀπὸ τὸ «ἄλλο-ἔργον» καὶ σημαίνει ὅτι μερικαὶ οὐσίαι ποὺ τὰς τρώγει ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ νὰ χωνευθοῦν κανονικά, κάμνουν ἄλλο ἔργον, διάστροφον τὸν ὀργανισμόν. Πρόκειται βλάπτουν, ὅλοι εἶναι παραγνωστοὶ ὡς μὴ βλάπτουσαι σύνήθως.

Διατί συμβαίνει τοῦτο; Πρὶν ἀπαντήσω φέρω ἕνα παράδειγμα. "Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι τὸ γάλα εἶναι ἐλαφρὰ καὶ εὔπεπτο τροφή, ὅτι δὲν βλάπτει καὶ ὅτι εἶναι ἡ μοναδικὴ τροφὴ τῶν ὀρφῶν, τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν πολὺ ἡλικιωμένων γερόντων. Καὶ ὅμως τὸ γάλα (ὄχι τὸ μητρικόν), ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ προκαλεῖ ἀλλεργίαν, ποὺ προκαλεῖ φαγούρα δυσπεψίαν, ἐξάνθημα, ἐμετόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν λέγομεν ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ δεῖνα ἀτόμου δὲν χωνεύει τὸ γάλα ἀλλὰ παθαίνει μικροδηλητηριασμὸν ἀπ' αὐτό. Πιάρμοιον φτιάνομεν παρατηρεῖται καὶ μὲ ἄλλας τροφάς, π. χ. τὰ αὐγά, τὸ σπανάκι, ὁρισμένον εἶδος ψωμιοῦ, τὴν τσοκολάτα, τὴν τοματοῦ, τὸ λάχανον, τὸ πορτοκάλλι καὶ τὴν πατάτα. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀναστάτωσιν αὐτὴν εἶναι ἡ οὐσία ἐκείνη τῆς τροφῆς ποὺ ὑπομάζεται πρωτεΐνη.

Ἡ μέχρι σήμερον παραδεδεγμένη θέωρησις τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι ὅτι ἡ ἐδιαιτησία ὡρισμένων ἀτόμων εἰς ὡρισμένας τροφὰς καὶ εἰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ βίου των, προκαλεῖ παραδόξως τὴν ὑπὸ τῆς κυκλοφορίας ἀπορρόφησιν τῆς πρωτεΐνης καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς διαταραχὴν τῶν ὀργανισμῶν. Κύριος τὰ ἀλμοφάρμου ἀγγείου καὶ τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ στομάχου εἶναι ἐκεῖνα ποὺ δεικνύουν ἀντίδρασιν.

Ἔσαι μερικοὶ ἄνθρωποι παρατηροῦν, ἀν εἶναι προσεκτικοί, ὅτι κάθε φορὰ ποὺ θὰ φάγουν τὴν δεῖνα ἢ τὴν τάδε τροφήν, ἔχουν κνίδωσιν ἢ ἐκζέμα ἢ φτέρωσιμα ἢ διάρροιαν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ πάθησις τοῦ παρέρχεται ἀνέσως ἂν καταλάβουν τὴ τοῦς πειράξει καὶ δὲν τὸ φάγουν. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον τὸ τοιοῦτον, ἀπότε ὁ ἀρρωστος ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

Ὁ ἰατρὸς ὑποπτεύεται κάτι τοιοῦτον καὶ ἀρχίζει νὰ ἐτρωτᾷ τὸν δοκιμαστικὰ γεύματα ἢ δοκιμαστικοὺς ἐμβολισμοὺς ἕως ὅτου πεισθῆ περὶ τοῦ ἐπιλαβοῦς σιτοειδοῦ καὶ τότε διατάσσει τὰ δέοντα. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἴπω τὶ ἀκριβῶς κάμνει ὁ ἰατρός. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν ἀναγνώστην εἶναι τοῦτο. Νὰ εἶναι προσεκτικὸς καὶ παρατηρητικὸς εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ἴδοῦν ὅτι τὸ τάδε φαγητὸν τοῦς φέρει φαγοῦρα, διάρροιαν καὶ ἀναυδεσιν, νὰ πρέοουν εἰς δοκιμήν. Νὰ παύσουν νὰ παύσουν νὰ τὸ τρώγουν ἐπ' ἀρκετὸ διάστημα. Ἂν παύσῃ ἡ ἐνόχλησις τότε ἀσφαλῶς αὐτὸ ἦτο ποὺ ἔπταιεν. Ἂν δὲν παύσῃ τότε νὰ δοκιμάσουν νὰ ἀνακαλύψουν μήπως κάμμιὰ ἄλλη τροφὴ τοῦς πειράζει. Καὶ τότε δὲ κάμνουν καὶ μὲ τὴν τροφὴν ἐκεί νηστεῖτε.ον περίοιμα.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ἀλλεργικὴ ἐργασία δὲν γίνεται πάντοτε εἰς τὸ ἴδιον ἄτομον ἀλλ' εἰς μακρὰν διαστήματα χρόνου. Ἐξ αὐτοῦ νομίζω ἠπορεῖ κανείς νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὰκόνεται τῶν νευρων καὶ παθαγὸν οἱ ἐνδοκρινικοὶ ἀδένες, ἔνεκα ἀμμκα βιολογικοῦ προσωρινοῦ αἰτίου χάνουν τὸν ἐλεγχόν των ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ προκαλοῦν τοιοῦτα φαινόμενα.

Κάθε ὀργανισμός, κάθε ἄνθρωπου, εἶναι ἐνεκλῆς ἰδιαίτερος εἰς τὸ ζήτημα τῆς βιολογίας. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὀργανισμὸς καὶ ἡ ἴδια βιολογικὴ δρᾶσις αὐτοῦ, διαφέρουν μερικὰς φορές, διότι εἶναι πολὺ ἐυμετάβλητος ἡ λειτουργία τοῦ νευρικοῦ ἀκόμη καὶ τοῦ παπικοῦ συστήματος ἐνδεχόμενον νὰ θρῶπου. Διάφορα συναισθήματα, συγκινήσεις ζωνσαναὶ εἰκόνες εἰς τὴν φαντασίαν, εἶναι δυνατὸν νὰ χαλάσουν πρὸς καιρὸν τὸ ἰσοζύγιον αὐτό. Αὐτὰ εἶνε ἡ ἀλλεργία καὶ λυποῦμαι ἂν δὲν τὴν κατέσυρσα ἀντιλήπτην.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ζωηρὸ μπρίο.

—Τὰ μπαλέτα ἔδίως τοῦ θάσου μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες μεταμφιέσεις τον προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν θεατῶν.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΡΟΚΑΝΙΑΣ
ΑΡΤΕΜ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ-ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ Ὁδὸς Πατρέως 9

Η. Α. ΒΥΕΡΝ

Η ΑΡΑΧΝΗ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὰ πέτρινα σοκάκια ἄλο καὶ στένευαν. Δὲν ἀκούγονταν οὔτε μιὰ ἀνθρώπινη φωνή. Ἂν καὶ ἦταν μέρα, δὲν μπορόσα νὰ διώξῃ ἕνα περίεργο συναίσθημα. Τὸ μόνο ποὺ ἤξερα ἦταν ὅτι δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ περάσω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δρόμους μόνος μου τὴν νύχτα.

Ὁ Πέτρος πέταξε τὸ τσιγάρο τοῦ.

—Πρόσεχε λιγάκι "Ερνστ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς ἀντιληφθοῦν. κύτταα μὲ τρόπο εἰς ὡραῖες τοιχογραφίες, μπορεῖ νὰ μᾶς πάρουν γιὰ ξένους. Τώρα κατεβαίνα ἔτσι ὁρισκόμαστε στὸν τέρμα μας. Κι' ἂν εἶχε ἀκόμα καμμιὰ ἀμφιβολία τὸ πρόσωπο τοῦ Κλὶν μοῦ τὴν λύσει τὸ δέλυε.

Σὰν ἕνα κυνηγιάρικο σκυλλί, ποὺ ψάχνει νὰ βρῆ τὸ θήραμα, ἔτσι κύτταζε σ' δλες τὶς μερηγὲς μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο πρὸς τὰ ἐμπρός, σὰν νὰ βρήκε τὴν λύση τοῦ δόσκολου αὐτοῦ προβλήματος. Τὰ γκρὶζοπράσινα μάτια του ἔγχανε μιὰ περίεργη ἔκφρασι—σημεῖο ὅτι ὁ φίλος μου εἶχε θέσει σὲ κίνηση δλες του τὶς πνευματικὲς δυνάμεις!

Κότσα ἐκεῖ κάτω! Ὁ Πέτρος σταθήκε κι' μὲ βλέμμα τὸ χέρι του τὴν εἴσοδο ἀπὸ μιὰ δρώμκη μάγτρα. Δὲν μπορόσε μ' δλη του τὴν καλὴ θέλητη νὰ βρῆ σ' αὐτὴ ἀποστε τὸ περίεργο.

Ὁ Κλὶν δμως εἶχε ἄλλη γνώμη.

—Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν ἐξετάσω μὲ προσοχή. Τέτοια κτίρια μόνον στὸ Ἀμδοῦργον βρίσκονται. Πολλὰ ἐπίσης στὸ Λονδῖνο, στὴ Μασσαλία καὶ σ' δλα τὰ λιμάνια.—Ἐλα! καὶ μὲ πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι, μὲ τράβηξε μέσα στὴν μάντρα μὲ τοὺς μαυρισμένους ἀπὸ τὴν κάπνα τοίχους τῆς. Τὸ δάθος δπήρχε ἕνας σωρὸς ἀπὸ σανίδια. Ὁ φίλος μου προχώρησε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ μοῦ ἔδειξε ὀστερα ἀπὸ λίγη ὥρα μὲ τὸ μπαστούνι του κάτι σπὸ χῶμα. Ἡ φυσιογνωμία του ἦταν γελαστὴ καὶ εἶχε ὅρος νικητοῦ.

—Ὅπως τὸ ὑποπτευόμουνα...!

—Τί;

—Φαίνεται ὅτι εἶσαι τυφλὸς παιδάκι μου. Νομίζω ὅτι τὰ ἀποτυπώματα ἀπὸ τὶς ρόδες τοῦ αὐκινήτου εἶναι ἀρκετὰ φανερά!

Τώρα ἀρχίζα νὰ καταλαβαίνω.

—Ρ! αὐτὸ λοιπὸν μὲ κουβάλησες ἐδῶ;

—Ναί, εἶναι ὁ τελευταῖος κρίκος ἀπὸ τὴν ἁλυσίδα τῶν ἀποδείξεών μου..

Πίσω μας ἀκούσταμε ὁ κρότος μιᾶς πόρτας ποὺ ἀνοίγονταν.

"Ἐ! σεῖς, τί κάνετε αὐτοῦ;

"Ἕνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος μὲ καπέλευκα μαλλιὰ καὶ κόκκινο πρόσωπο, ποὺ μᾶς πλησιάσε κουτσαίνοντας.

—Δὲν κατασκοπεύουν ἐδῶ. Καταλάβατε; Ὁ Πέτρος χαιρέτησε εὐγενικὰ ἐγάνοντας τὸ καπέλλάου.

—Συγγνώμην, εἰμεθα ξένοι, μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ παλιὰ κτίρια.

—Κτίρια κι' ἄλλο τί, Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ μᾶς κουβαλῆσῃ. Οἱ ξένοι δὲν μπαίνουν ἐδῶ μέσα Ἀντε ξεκουμπιαθῆτε δσο μπορεῖτε πιὸ σύντομα, γιατί ἀλλιώτικα θὰ κάνετε τὴ γνωριμία τοῦ Μπορτσόουλου.

—Μὴν κοπιάζετε! Κι' ὁ Κλὶν πήδησε πρόσεκτικὰ μιὰ μικρὴ γούρνα μὲ νερό. Πίθανὸν νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε μιὰ ἄλλη φορὰ νὰ τὸ μελετήσω καλύτερα.

—Μπορεῖς νὰ πειμένῃς πολὺν καιρὸ γι' αὐτό. Κι' ἔπιασε μὲ τὰ χονδρά του μπράσσα τὴν μέσῃ του καὶ μουρμούρισε κάτι, ποὺ δὲν ἀκούσαμε.

Ὅταν βρεθήκαμε πάλι στὸ σοκάκι γέλασε ὁ φίλος μου κι' εἶπε.

—Κρῖμα ποὺ δὲν μπροῦσα νὰ τοῦ δώσω τὴν ἀπάντησῃ ποὺ τοῦ χρειαζόταανε. Καὶ τώρα πάμε νὰ πάνουμε μιὰ πρωϊνὴ ἐπίσκεψῃ στὸν μυστικοσύμβουλο.

—Τέτοια ὥρα;

—Μάλιστα, ὁ Πέτρος κύτταξε τὴν ὥρα.

—Φτανόζομαι ὅτι δ κ κομμέρης δ κ Μάρολντ θὰ εἶχε μεγάλες ἀσκνίες. Ὅσο γρηγορότερα τοῦ δώσουμε τὴν ψυχ κὴ του ἠρεμία, τόσο καλύτερα εἶναι.

—Εἶσαι λοιπὸν τόσο δέδιος!

Ἐντελῶς. Ἤταν εὔκολη πεφλπτωσις ἄγ καὶ τὴν κάνανε ἐνδιαφέρουσα κάτι δευτερεύοντα ζωγραφιστικά..

Ὁ Κλὶν σιωποῦσε. Πέρα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν διακόψω, Σὲ τέτοιες στιγμὲς τὸ μυαλὸ του δούλευε γιὰ νὰ συγκενεγώσῃ καὶ καταστρώσῃ κάθε λεπτομέρειαι. Δὲν ὑπῆρχε τίποτε ποὺ νὰ μὴν τὸ εἶχε μελετήσει ὁ φίλος μου μὲ τὴν μυστικιμία ἑνὸς μαθηματικοῦ. «Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν γιὰ ἕνα ἐγκληματολόγο συμπτώσεις», ἔλεγε τακτικά, κι' ἀν καμμιὰ φορὰ δὲν πετυχαίνανε ἄλοι τοῦ οἱ ὑπόλογισμοί, τὴν τέχνη πάλι νὰ τοὺς τακτοποιήσῃ.

Ἡ ὅλλα τῆς δόοῦ Βέννης 21 λάζγκεναι μέσα στὸν ἥλιο. Ὁ Κλὶν χύτηησε τὸ κουδούνι.

—Εἶναι λιγάκι πρωΐ ἀκόμα, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι ξυπνῆ.

Χωρὶς νὰ κάνῃ κανένα πρότο ἄνοιξε ἡ πόρτα, ἕνας ὑπηρέτης μὲ γκρίζα λιβρέα ἤρθε καὶ μᾶς ρώτησε τί θέλουμε.

—Μπορῶ νὰ δῶ τὸν κύριο μυστικοσύμβουλο;

—Ποῖον γ' ἀναγγείλω;

—Πέτρο Κλὶν..

—Α! Ὁ κύριος μυστικοσύμβουλος μ' ἔγει διατάξει νὰ σᾶς δεχθῶ ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύχτας!

—Πάλι καλά..

Ἀνεβήκαμε τὴν φτρβεὶὰ σκάλα καὶ μπήκαμε στὸ σαλόνι.

—Μιὰ στιγμή, θὰ εἰδοποιήσω τὸν κύριο.

—Καλὴ μερα σας. Τέσο ποιμγνοί: Θὰ ἔχετε φοβερὴ πεῖνα. Θέλετε νὰ πάρουμε μαζὶ μὲ τὴν κόρη μου ἕνα φλυτζάνι καφὲ ἢ τσάι;

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Χθὲς μὲ 7 παιδιὰ ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο πρεσφμπιτικὰ τελείως ἄπορος παρακαλεῖ τὴν φιλάνθρωπον κοινωνίαν ὅπως τὴν ἐνισχύσῃ. Πληροφορίαι καὶ προσφοραὶ παρὰ (τῷ Φαρμακείῳ Παπαδημητρίου Α Πλατεῖα Γεωργίου).

ΑΝΤΙΟΦΘΑΛΜΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
Βότση 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 2—3 μ. μ. δέχεται τοὺς ἄπορους φυμματικοὺς καὶ ὑπόπτους δωρεάν.

Φαρμακεῖα νυκτὸς

Καλλιβώκας Ἀνδρ. Κολοκοτρώνη 46. Καραμπᾶ Ἀθανασίου Λεωφ. Δ. Γούναρη —Ὑψηλάντου. Παπαστεθοπούλου Δ. Πλατεῖα Γεωργίου Α'

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. ΟΠΕΡΕΤΤΑ—ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ Πέτρου Κυριακοῦ.

Σήμερον 2 παραστάσεις. Τελευταία Λαϊκὴ ἀπογευματινὴ μὲ τιμὰς 20—10 «Τὸ Κορίτσι τῆς Γετονιᾶς». Ἑσπερινὴ ὥρα 10 μ. μ. 8 Συνδρομῆς «Ἡ Παγκυηγαϊκὴ Ἐπιθεώρησις.

Σήμερον ἡ σημειωτὴ κοὶ Κυριακοῦ μὲ τὴν δημιουργίαν του «Τὸ Κορίτσι τῆς Γειτονιᾶς» Τιμαὶ αἱ συνήθεις.

ΝΤΕΑΛ. Σήμερον «Τὲρ Χάτ» μὲ τὸν Φρέντ Ἀστὰρ καὶ τὴν Τζίντζερ Ρότζερς.

ΠΑΝΘΕΟΝ (Αἴθουσα) Ἀπόψε «Ἄθε Μαρία» μὲ τὸν Τζοὶ.

ΠΑΝΘΕΟΝ (Ταρτσα) Σήμερον «Ἡ ναυμαχία τοῦ Φίκλαντ» ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἀνηλίκους.

ΑΒΕ ΜΑΡΙΑ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
Κατάρτισις ἐπιστημόνων Λογιστῶν ἐντὸς τριμήνου ὑπὸ καθηγητῶν ἀριστούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς. Εἰδικεύδη τος διδασκαλία τῆς νεωτέρας θεωρίας τῆς λογιστικῆς καὶ λοιπῶν μαθημάτων. Οἱ διπλωματοῦχοι μας κατέχουν ὅλοι ἐξεχούσας θέσεις. Ἐγγραφαὶ καθημερινῶς.
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ
Κορίνθου 216
(παραπλεύρως «Τηλεγράφου»)

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Γ. ΣΥΚΙΩΤΗ
Εἰδικοῦ Νευρολόγου—Ψυχιάτρου
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 46. Τηλ. 23—24

ΑΙ ΣΥΓΚΟ